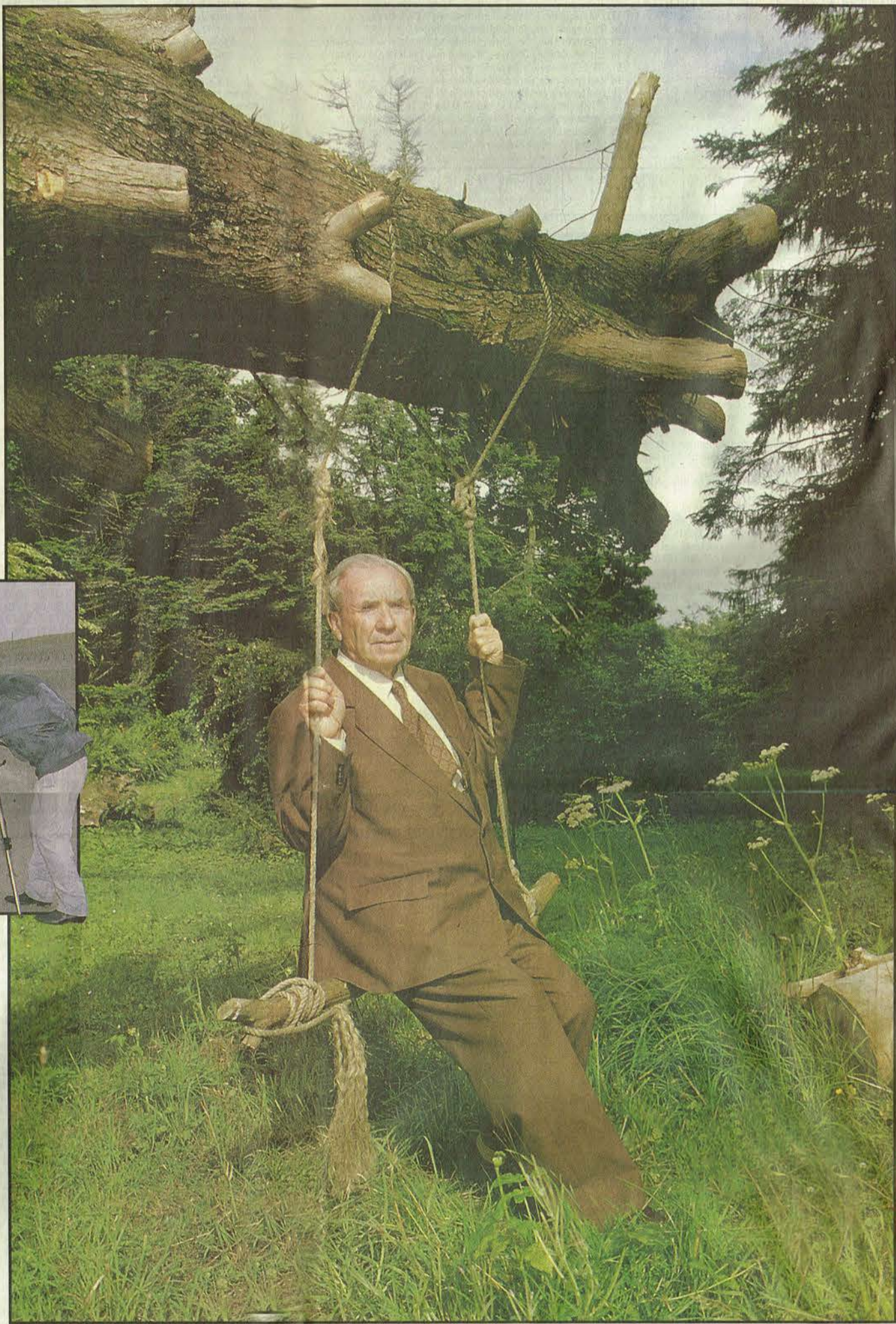

Met een gedicht de wereld rond

Deze oudere man in Clifden was de eerste die bereid was het gedicht van verbroedering voor te lezen. René Seghers, foto links, aan het werk langs de Nederlandse kust.

Dooremaalen

Reizen

René Seghers trekt van Ierland naar Japan

Willem Pekelder

Menschen werden Brüder, schreef Schiller, maar René Seghers (27) vindt alle Menschen nu al Brüder moeten zijn. Daarom reist hij met een gedicht van verbroedering per auto de halve wereld af. Ierland en Engeland heeft hij al afd, en onlangs was hij in Hoek van Holland, 's-Gravenzande, Monster, Loosdrecht en Den Haag. Later dit jaar volgen Duitsland, Polen, de voormalige Sovjet-Unie, Mongolië, China en Japan.

Op zijn meer dan twintigduizend kilometer lange tocht doet René 508 dorpen en steden aan. In elke plaats vraagt hij een inwoner het gedicht in het lokale dialect voor te dragen. „Zo schep je een band tussen alle mensen langs de route,” zegt de in Amsterdam woonachtige dichter. Het gedicht luidt:

**Onbestemd luister ik
naar zijn mooie woorden
Gedragen door de wind
zeggen ze niets
Ze zijn onbestemd
Ze verleiden de leegte**

„Prachtig hoor, maar wat betekent het? Om die vraag te beantwoorden haalt René een tekening te voorschijn van vier in elkaar grijpende cirkels. In elke cirkel is het gedicht afgedrukt, maar wie goed kijkt ziet in de tekening ook een kruis, het yin en yang teken, de Olympische ringen en het oostere en westerse hakenkruis. „Oorspronkelijk allemaal symbolen van verbroedering, maar ze hebben altijd tot oorlog en tweestijd geleid,” legt hij uit.

Legenstrijdigheid

Die tegenstrijdigheid probeert hij in zijn gedicht aan de kaak te stellen. „De mensen die uit naam van deze symbolen spreken, zeggen niets dan mooie woorden.” Hij erkent dat het gedicht op zijn beurt ook weer aan worden gekarakteriseerd als een verzameling mooie woorden. „Natuurlijk, het is een volgend symbool. Plak het op een plak en je kunt er een oorlog mee voeren. Met dit gedicht ben ik aan de grens gekomen van de mogelijkheden die de taal biedt. Om die zwakte te overwinnen, reis ik ermee van west naar oost. Door het voor te laten lezen ontstijgt het gedicht zijn louter symbolische waarde en krijgt het een nieuwe bestemming. In de context van het gedicht krijgen de mensen een onderlinge band.”

Met zijn reis is René afgelopen zomer begonnen in Clifden in het uiterste westen

van Ierland, om vervolgens over te steken naar Engeland. „In Ierland waren de mensen een beetje afwachtend, maar uiteindelijk wist iedereen wel een buurman die het gedicht wilde voordragen. Ik heb hier een jongen uit Nederland en die heeft een idee, net iets voor jou’. Zo kwamen ze dan bij hun burens binnen. In Wales wilde iedereen direct meewerken, maar in de rest van Engeland zat het vreselijk tegen. Ze waren bang dat ze beroofd, verkracht en vermoord zouden worden. Slaande ruzies.”

Perfectionisten

Die kreeg hij ook met zijn kameraad Guido van Dooremaalen, met wie hij de hele tocht op foto en video vastlegt. „We zijn allebei perfectionisten en dat geeft nogal eens wrijvingen. Bovendien speelde de vermoeidheid ons parten. Vijf plaatsen per dag bleek echt te veel te zijn. De tweede dag was ik al zo moe dat ik de auto total loss reed.”

De tocht van Clifden naar Tokio wordt betaald door ruim veertig Nederlandse en twee Duitse gemeenten langs de route. Verder hebben bedrijven wat materiële hulp verleend. Tot nu toe hebben René en Guido voor tachtigduizend gulden aan geld en goederen ingezameld, maar ze hebben nog zo'n dertigduizend gulden nodig.

Wat René is opgevallen bij die inzameling, is dat hij in gemeenten met veel rijke inwoners zoals Wassenaar en Laren geen cent los kreeg. „Ach, wat er in de rest van de wereld gebeurt, interesseert die mensen geen barst. Het zijn zakenlui en die willen geld verdienen. Meer niet. Ik kan overigens wel respect hebben voor de eerlijkheid waarmee ze dit zeggen.”

Of hij het bedrag nu gemakkelijk bij elkaar krijgt of niet, de poëtische tocht van verbroedering gaat door. „Ik heb drie jaar aan de voorbereiding gewerkt en er al heel veel geld ingestoken. Guido en ik kunnen niet meer stoppen.”

Over het eerste deel van de tocht (Ierland en Engeland) is een foto-expositie te zien in de centrale bibliotheek aan de Keizersgracht 440 in Amsterdam.